ພຣະສັນຍາ ແລະ ແຜນການສ້າງອາຄານ

Lesson 10 for September 6, 2025

"ໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ນຳຂໍ້ຄຳສັ່ງ ແລະ ກົດຕ່າງໆຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປບອກປະຊາຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນທຸກຄົນໄດ້ຕອບພ້ອມກັນວ່າ ພວກເຮົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງຕາມທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ' "

ອພຍ 24:3,

ຫລັງຈາກປະກາດພຣະບັນຍັດສິບປະການ ແລະ ກົດຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ມີພຣະປະສົງທີ່ຈະເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຊົນຊາດອິດສະຣາເອນ.

ພັນທະສັນຍາແມ່ນລຽບງ່າຍ: ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຮົາຈະປົກປ້ອງເຈົ້າ ແລະ ອວຍພຣະພອນເຈົ້າ; ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເຮົາ.

ຫລັງຈາກຂຽນພັນທະສັນຍາລົງໃນມ້ວນໜັງສືແລ້ວ, ທັງສອງຝ່າຍຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ສັນຍາວ່າຈະປະຕິບັດ. ປະຊາຊົນກໍ່ໃຫ້ສັນຍາວ່າຈະຮັກສາພັນທະສັນຍານັ້ນໄວ້. ແລ້ວພຣະເຈົ້າຮັກສາສັນຍາແບບໃດ? ດ້ວຍພຣະໂລຫິດ; ດວ້ຍງານລ້ຽງ; ແລະໂດຍໃຫ້ແບບຢ່າງການປະຕິບັດ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈເຖິງພັນທະສັນຍາ.

ພັນທະສັນຍາ:

- ໂລຫິດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ (ອພຍ 24:1-6, 8)
- ການປະຕິບັດຕາມພັນທະສັນຍາ (ອພຍ 24:7)
- ຄາບອາຫານ ແຫ່ງພັນທະສັນຍາ (ອພຍ 24:9-18)

ຮູບແບບ:

- ຈຸດປະສົງຂອງແບບແຜນ (ອພຍ 25:1-9)
- ການກະກຽມສໍາລັບການສ້າງແບບແຜນ(ອພຍ 31:1-18)

ພັນທະສັນຍາ
"WHAT GOD SAYS WE WILL DO"
© Baptist Bible Graphics

ພຣະໂລຫິດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ

ແລ້ວໂມເຊກໍ່ໄດ້ເອົາເລືອດໃນຊາມ ຊິດໃສ່ປະຊາຊົນແລະກ່າວວ່າ ອັນນີ້ແມ່ນເລືອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງມອບພັນທະສັນຍານີ້ໃຫ້.' " (ອພຍ 24:8)

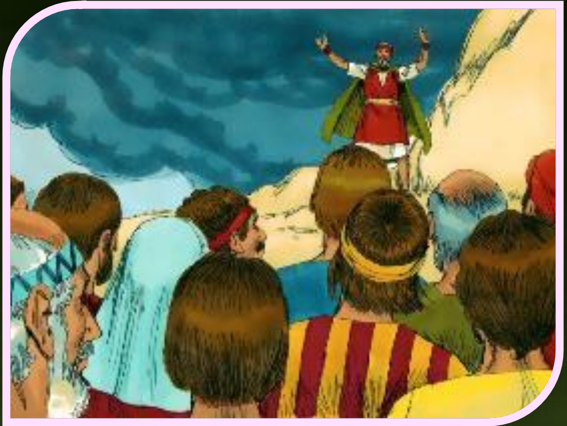

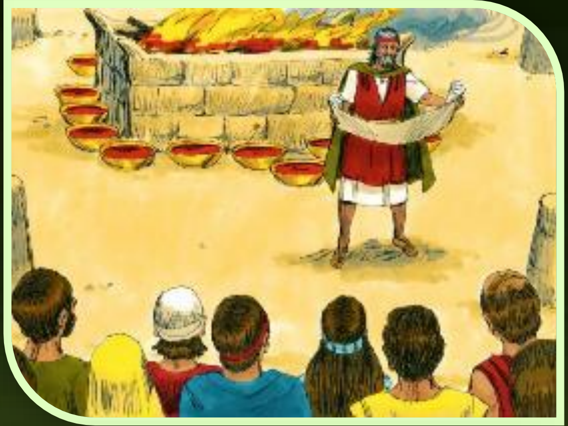

ພັນທະສັນຍາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບແບບໃດ?

1. ພັນທະສັນຍາໄດ້ຖືກອ່ານ (ອພຍ. 24:3a)
2. ປະຊາຊົນຕອບຮັບຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ (ອພຍ. 24:3b)
3. ພັນທະສັນຍາຖືກຂຽນບັນທຶກໄວ້ (ອພຍ. 24:4a)
4. ແທ່ນເຜົາບູຊາຖືກສ້າງຂຶ້ນ (ອພຍ . 24:4b)
5. ເສົາຫີນ 12 ຕົ້ນ ຖືກສ້າງຂຶ້ນ (ອພຍ. 24:4c)
6. ການເຜົາຖວາຍບູຊາເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ (ອພຍ. 24:5)
7. ເລືອດເຄິ່ງໜຶ່ງຖືກຊິດໃສ່ແທ່ນເຜົາບູຊາ (ອພຍ. 24:6)
8. ນໍາພັນທະສັນຍາອ່ານໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງອີກເທື່ອໜຶ່ງ (ອພຍ. 24:7a)
9. ປະຊາຊົນຕອບສະໜອງຢ່າງກະຕືລືລົ້ນອີກຄັ້ງ (ອພຍ. 24:7b)
10. ເລືອດທີ່ເຫລືອຢູ່ເຄິ່ງໜຶ່ງນັ້ນ ແມ່ນຊິດໃສ່ປະຊາຊົນ (ອພຍ. 24:8a)
11. ໂມເຊປະກາດວ່າ ນັ້ນແມ່ນ "ພຣະໂລຫິດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ" (ອພຍ. 24:8b; ມທ. 26:28)
12. ລັດງານລ້ຽງເພື່ອສະເຫລີມສະຫລອງພັນທະສັນຍາ (ອພຍ. 24:9-11)

ພຣະອົງຊົງຍອມຮັບອິດສະຣາເອນໃນຖານະ ຊົນຊາດ (12 ຕະກູນ); ພຣະອົງຊົງເຫັນຄຸນຄ່າຂອງຊາວໜຸ່ມ; ແລະ ພຣະອົງຊົງອຸທິດພຣະອົງເອງກັບແຕ່ລະຄົນ ເປັນລາຍບຸກຄົນ (ໂດຍຊົງຊິດພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ).

ພຣະອົງຊົງປາຖະໜາທີ່ຈະມີຄວາມສໍາພັນກັບພວກເຮົາ ທັງແບບສ່ວນຕົວ ແລະ ແບບຊຸມຊົນຜູ້ເຊື່ອຖື

ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ

ໂມເຊໄດ້ເອົາເລືອດຂອງສັດທີ່ຖືກຖວາຍບູຊາໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າໃນການເຮັດພິທີ

-ພຣະໂລຫິດ ຫລື ເລືອດນັ້ນບໍ່ແມ່ນເລືອດຂອງພຣະເຈົ້າ,

ພຣະໂລຫິດແມ່ນຕົວແທນຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ຊົນຊາດອິດສະຣາເອນ
ແລະ ເລືອດກໍ່ແມ່ນສັນຍາລັກຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທຸກໆສິ່ງ (ລບລວ 17:11)
ແຕ່ໂມເຊເອີ້ນພຣະໂລຫິດນັ້ນວ່າ “ພຣະໂລຫິດ ແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງ” ເພາະວ່າ ພຣະ
ໂລຫິດນັ້ນແມ່ນເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊີວິດ ລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ

ໃນຍຸກຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ຄຳເວົ້າດຽວກັນຄືກັບໃນພັນທະສັນຍາເດີມຄື:
“ນີ້ແຫລະແມ່ນເລືອດຂອງເຮົາ ເຊິ່ງເປັນເລືອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຫລັ່ງໄຫລອອກສຳ
ລັບຄົນຈຳນວນຫລາຍ ເພື່ອຄວາມຜິດບາບຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ.” ມັດທາຍ 28:28

ການປະຕິບັດຕາມພັນທະສັນຍາ

"ແລ້ວເພິ່ນກໍອ່ານໜັງສືພັນທະສັນຍາ ດ້ວຍສຽງດັງສູ່ປະຊາຊົນຟັງ ພວກເຂົາຕ່າງກໍເວົ້າວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍທັງໝົດ ຈະ
ເຊື່ອຟັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈະເຮັດທຸກໆສິ່ງຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໄວ້" (ອພຍ 24:7)

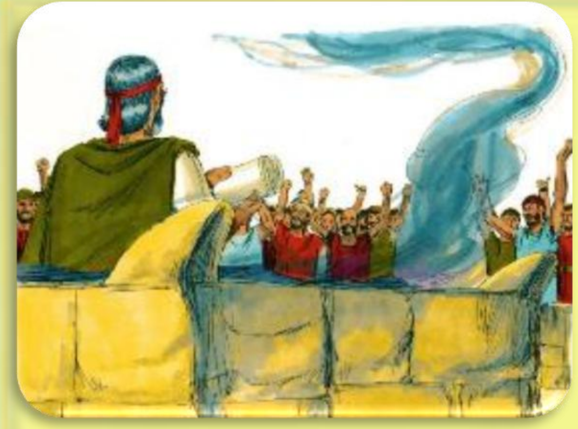

ດ້ວຍຄວາມລິງໃຈຢ່າງທີ່ສຸດ, ປະຊາຊົນໄດ້ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາວ່າຈະຮັກສາພັນທະສັນຍາ. ແຕ່ວ່າຄໍາສັນຍານີ້ຢູ່ໄດ້ບໍ່ດົນ (ອພຍ . 32:8).

ຄົນລຸ້ນຖັດມາກໍ່ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາແບບດຽວກັນວ່າຈະຮັກສາພັນທະສັນຍາ (ຢຊ. 24:18b). ແຕ່ໂຢຊວຍໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາຢ່າງຈັດເຈນວ່າ: "ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ອາດຈະບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຢາເວໄດ້ດອກ" (ຢຊ. 24:19).

ແມ່ນຫຍັງຂັດຂວາງພວກເຮົາຈາກການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ,ເຖິງວ່າເຮົາຈະມີເຈດຕະນາດີກໍ່ຕາມ?

ໂດຍທໍາມະຊາດແລ້ວ ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອຟັງ (ໂຣມ. 7:18), ແລະ ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງເພື່ອປ່ຽນແປງອຸປະນິໄສຂອງພວກເຮົາໄດ້ (ໂຣມ. 7:24).

ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາຍອມໃຫ້ພຣະອົງປ່ຽນແປງ, ພຣະອົງສາມາດປ່ຽນນິໄສຂອງພວກເຮົາໄດ້(ອຊກ. 36:26-27). ພຣະອົງຊົງຊໍາລະ, ຂະຈັດສິ່ງບໍ່ດີອອກໄປ, ມອບນິໄສໃໝ່, ແລະ ເມື່ອເຮົາອ່ອນແຮງເມື່ອໃດ ເຮົາກໍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເມື່ອນັ້ນ. (2 ກຣທ. 12:10).

ຄາບອາຫານ ແຫ່ງພັນທະສັນຍາ

"ໂມເຊ, ອາໂຣນ, ນາດາບ, ອາບີຮູ ແລະ ບັນດາຫົວໜ້າເຈັດສິບຄົນຂອງຊາດອິດສະຣາເອນ ຈຶ່ງພາກັນຂຶ້ນໄປເທິງພູ" (Exodus 24:9, 11b)

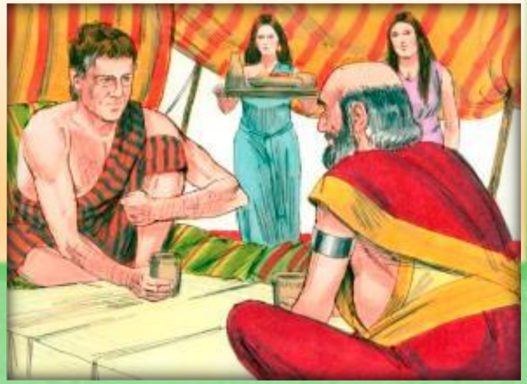

ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນຕົວຢ່າງຂອງຢາໂຄບ ແລະ ລາບານ, ໃນຍຸກບູຮານທາງຕາເວັນອອກ ການໃຫ້ສັນຍາຈະມີການກິນອາຫານ ທີ່ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ຮ່ວມກັບຮັບປະທານ (ປຖມກ. 31:44-54).

ທີ່ພູເຂົາຊີນາຍ, ພຣະອົງຊົງມອບ"ຄາບອາຫານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ" ໃຫ້ແກ່ 74 ຄົນ: ໂມເຊ, ອາໂຣນ, ນາດາບ, ອາບີຮູ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງອີກ 70 ຄົນ, ເຊິ່ງເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນທັງໝົດ (ອພຍ. 24:9-11).

ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງສະຖາປະນາພັນທະສັນຍາໃໝ່, ພຣະອົງກໍ່ຊົງເຮັດແບບນັ້ນເຊັ່ນກັນ ໂດຍກິນອາຫານຮ່ວມກັບອັກຄະສາວົກ 12 ຄົນ(ມທ. 26:26-28).

ທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານຄາບສຸດທ້າຍກັບພຣະອົງ, ໝາຍເຖິງພວກເຮົາໄດ້ຕໍ່ອາຍຸພັນທະສັນຍາທີ່ມີກັບພຣະເຈົ້າຂຶ້ນອີກ ໂດຍການຮັບປະທານເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອາງຸ່ນ (1 ກຣທ. 11:26).

ເຖິງວ່າພວກເຂົາຈະປະຕິເສດຄວາມລອດຢ່າງເຖິງທີ່ສຸດ , ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ນາດາບ, ອາບີຮູ ຫລື ຢູດາ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກຄາບອາຫານນີ້ "ຄາບອາຫານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ."

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມ

ນາດາບ, ອາບີຮູ ແລະ ຢູດາແມ່ນມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນເຊັ່ນ:

ນາດາບ ແລະ ອາບີຮູ ໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດ ເຊິ່ງໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດບາບໂດຍນໍາເອົາໄຟທີ່ບໍ່ບໍຣິສຸດມາຖວາຍພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາແບບນັ້ນ, ສ່ວນຢູດາ ແມ່ນໜຶ່ງໃນສາວົກຂອງພຣະເຢຊູ ແຕ່ລາວໄດ້ ທັກທລັງພຣະອົງໃນຄາບອາຫານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.

ສະຫລຸບພວກເຂົາທັງສາມ ແມ່ນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີໂອກາດໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ

ແລ້ວພວກເຮົາເດ? ພວກເຮົານະມັດສະການພຣະອົງ ຕາມແບບຂອງພວກເຮົາ ຫລື ຕາມແບບທີ່ພຣະອົງຊົງຢາກໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດ?

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນ “ໄຟທີ່ບໍ່ບໍຣິສຸດ” ທີ່ພວກເຮົານໍາມາຖວາຍໃຫ້ກັບພຣະອົງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງໃຈຮ້າຍ ຄືກັບ ນາດາບ ແລະ ອາບີຮູ?

ພວກເຮົານະມັດສະການພຣະອົງລົງລັງຫລາຍປານໃດໃນແຕ່ລະມື້ ຫລື ເປັນພຽງພິທີ?

ຮູບແບບ

ຈຸດປະສົງຂອງແບບແຜນ

"ຊາວອິດສະຣາເອນຕ້ອງສ້າງຫໍເຕັນສຳລັບເຮົາ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ" (ອພຍ 25:8)

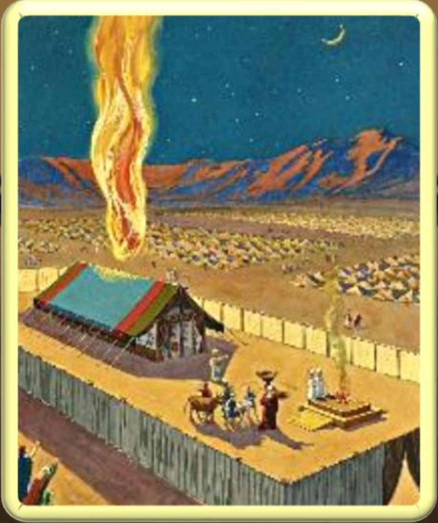

ເພື່ອເປັນຫລັກປະກັນວ່າພຣະອົງຈະຊົງເຮັດຕາມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດສິນໃຈທີ່ຈະໄປປະທັບຢູ່ທ່າມກາງປະຊາຊົນ.

ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະເຫັນໜ້າພຣະອົງແລ້ວມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ (ອພຍ. 33:20). ເພາະສະນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງສະຖານນະມັດສະການຂຶ້ນເພື່ອທີ່ພຣະອົງຈະໄດ້ສຳແດງການມາປະທັບຂອງພຣະອົງໄດ້. ການປະທັບຂອງພຣະອົງນີ້ປາກົດເປັນສັນຍາລັກ ເນື່ອງຈາກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະທັບຢູ່ໃນວິຫານໃດໆໃນໂລກນີ້ (ກລກ 17:24).

ໂມເຊໄດ້ເຫັນແບບຢ່າງ ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳຢ່າງສະເພາະເຈາະຈົງໃນການກໍ່ສ້າງ. ແລະ ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍປະຊາຊົນໃຫ້ບໍຣິຈາກວັດສະດຸທີ່ຈຳເປັນ (ອພຍ. 25:2-7).

ທັງສະຖານນະມັດສະການ ແລະ ພຣະວິຫານທີ່ໂຊໂລໂມນສ້າງຂຶ້ນ ລ້ວນເປັນແບບຢ່າງຂອງສະຖານນະມັດສະການໃນສະຫວັນ(ຮລ. 8:1-2; 1ກສ. 8:27, 30).

ການສ້າງສະຖານນະມັດສະການ ຫລື ສະຖານທີ່ສັກສິດຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ການບໍລິຈາກຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ.

ການກະກຽມ ສຳລັບການສ້າງແບບແຜນ

"ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາເບຊາເລນ ລູກຊາຍຂອງອຸຣີ ແລະ ຫລານຊາຍຂອງຮູເຣຈາກເຜົ່າຢູດາ, ໃຫ້ໄດ້ຮັບຣິດອຳນາດຂອງເຮົາ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ລາວມີສະຕິປັນຍາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນວິຊາການດ້ານສິລະປະກຳທຸກຢ່າງ" (Exodus 31:2-3)

ເຖິງວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະທານຄຳສັ່ງຢ່າງລະອຽດທີ່ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງໃຫ້ແກ່ໂມເຊແລ້ວ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບອກລາຍລະອຽດທຸກໆຢ່າງ. ວ່າຕ້ອງເປັນແບບໃດເຊັ່ນ: ມຶງກຸດຂອງປະໂລຫິດ, ຫລັກຕະກຽງ...ແຕ່ໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊົງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພວກເຂົາໃນການກໍ່ສ້າງ

ສຳລັບລາຍລະອຽດເຫລົ່ານີ້ ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊົງປະທານຂອງປະທານພິເສດ:

- ເບຊາເລນ, ຜູ້ກຳກັບໂຄງການທັງໝົດ (ອພຍ. 31:2)
- ໂອໂຮລີອາບ, ຜູ້ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຫລັກ (ອພຍ. 31:6a)
- ຄົນອື່ນໆທີ່ຈະເຂົ້າມາຊ່ວຍໃນວຽກງານ (ອພຍ. 31:6b)

ທ່າມກາງຄຳສັ່ງສຳລັບການກໍ່ສ້າງສະຖານນະມັດສະການ ຫລື ສະຖານສັກສິດ ມີການກ່າວເຖິງວັນສະບາໂຕເປັນພິເສດ (ອພຍ. 31:12-17). ແລ້ວວັນສະບາໂຕກ່ຽວຂ້ອງຫຍັງກັບສະຖານທີ່ນະມັດສະການ?

ຄວາມບໍຣິສຸດ ແມ່ນກະແຈທີ່ສຳຄັນ. ໃນການທີ່ຈະເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍຣິສຸດ, ພວກເຮົາຄວນຈະບໍຣິສຸດຄືກັບພຣະອົງ. ແລະ ວັນສະບາໂຕກໍ່ຄືສັນຍາລັກຂອງຄວາມບຊຣິສຸດນັ້ນເຊັ່ນກັນ (ອພຍ. 31:13; ອຊກ. 20:12, 20).

“ໃນການສ້າງສະຖານສັກສິດເພື່ອເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂມເຊໄດ້ຊົງສ້າງສິ່ງຕ່າງໆຕາມແບບແຜນໃນສະຫວັນ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້. ພຣະອົງຊົງຮຽກເອີ້ນໂມເຊໃຫ້ຂຶ້ນໄປທີ່ພູເຂົາ , ແລະ ຊົງເປີດເຜີຍໃຫ້ລາວເຫັນເຖິງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ , ເພາະເຫດນີ້ ສິ່ງຕ່າງໆຈຶ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ. .

ສໍາລັບຊົນຊາດອິດສະຣາເອນແລ້ວ ສະຖານສັກສິດພຣະອົງຊົງປາຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງເພື່ອເປີດເຜີຍອຸດົມຄະຕິອັນຮຸ່ງເຮືອງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ [...].”

EGW (Education, p. 35-36)